

Kenya i oktober 2000

Anders A

Mr. A. & Mrs. P. Angervall.

Saturday 14th October 2000.

You would have now been met at the Airport and transferred to your city hotel.

Overnight including breakfast.....NORFOLK HOTEL.

Sunday 15th October 2000.

You will be picked up by a Dream Travel Africa representative and proceed for a city tour. After the city tour you will be transferred to Wilson Airport to catch your flight to the Mara.

14.30 PM Check in starts at "Air Kenya" Wilson Airport.

15.00 PM Your flight departs from Wilson Airport.

15.45 PM (Approximately) your flight arrives "Olkiombo/Mara Intrepid airstrip" where you will be met by a Dream Travel representative and you will be transferred to the camp. Game drive enroute to the camp, arriving the camp by sunset.

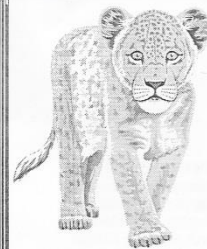
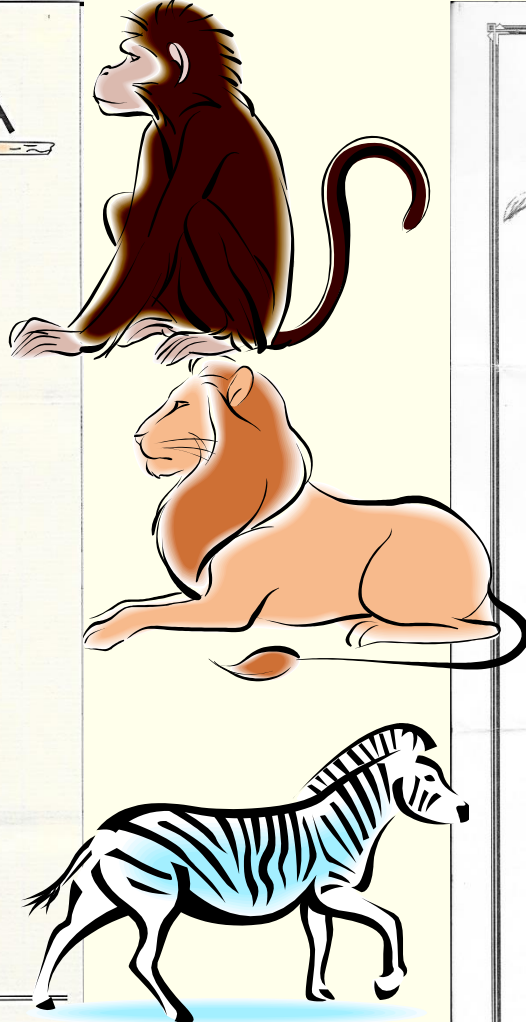
Dinner and overnightDREAM CAMP MASAI MARA.

Monday 16th October 2000.

Spend a full day in this Kenya's most famous wilderness area. The camp Manager, Tom and Dee will inform your day's program and timings to you. All meals and overnightDREAM CAMP MASAI MARA.

Tuesday 17th & Wednesday 18th October 2000.

Spend another full day in Masai Mara with extensive morning and afternoon game drives. Should you wish to do a walking safari or visit the Masai manyattas this is as well possible. However there is a small extra cost as this visit is done on private Masai land and the Masai charge a small fee to visit their villages. Booking for this can be done directly at the camp. All meals and overnightDREAM CAMP MASAI MARA.

EN VILDMARKSDRÖM I KENYA

PIA OCH ANDERS ANGERVALL

RESAN DAG FÖR DAG

Dag 1, lördag 14/10

Avresa från Arlanda
Avresa med KL56
mötta. Transfer till

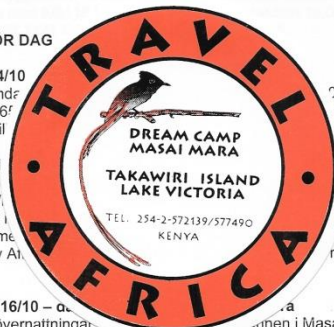
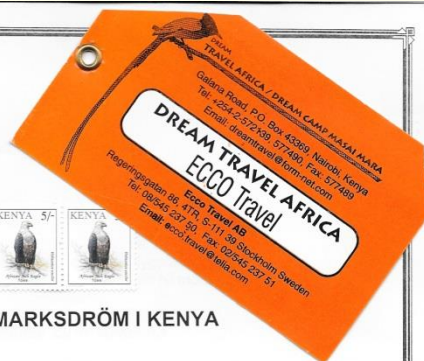
Dag 2, söndag 15/10

Frukost på hotell
ej. Transfer till Wilson
minuter landar vi i
gör vi en s.k "game
savannen i ett av Afrikas
övernattnings.

Dag 3, måndag 16/10 –

Sammanlagt 4 övernattningsnätter i Masai Mara-området i västra Kenya. Detta är ett av Afrikas vackraste områden. Förutsättningarna är därför de allra bästa att få se de välkända afrikanska däggdjuren såsom elefant, noshörning, buffel, giraff, zebra, gazell, lejon, cheetah, leopard, hyena, flodhäst, krokodil och många olika antiloparter bland mycket annat. Vi bor i Dream Camp i lyxigt och helpension ingår. Varje för- och eftermiddag ingår s.k "game drives". Här arrangeras även "walking safaris" tillsammans med masaierna och masaierna kommer också och berättar om sitt liv på savannen. Dream Camp drivs i harmoni med masaierna i området vilket har medfört bl.a. att denna stam nu kan se möjligheter med turismen istället för som tidigare bara ett hot. Kanske ett gott tecken på att denna unika vildmark kan få finnas kvar även för kommande generationer som vill komma till Kenya och uppleva vilda elefanter, bufflar, lejon m.m.

Jambo tours

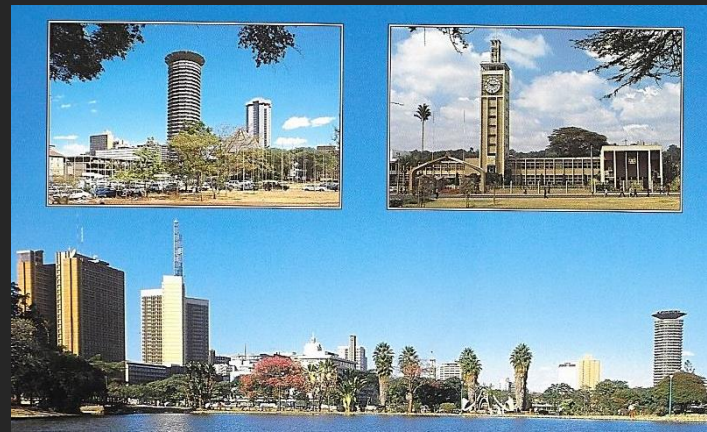
99.05. Planbyte.
omstern blir Ni

Lunch ingår
Efter 45
ream Camp
ny game drive på
middag och

Dream Travel Africa Ltd

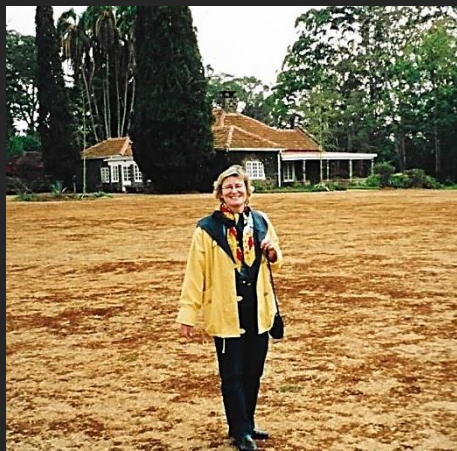
Galana road off Argwings Kodhek road P.O. Box 43369, Nairobi, Kenya.

Tel:+254-2-572139 / 577490 Fax:+254-2-577489 E-mail:dreamtravel@form-net.com

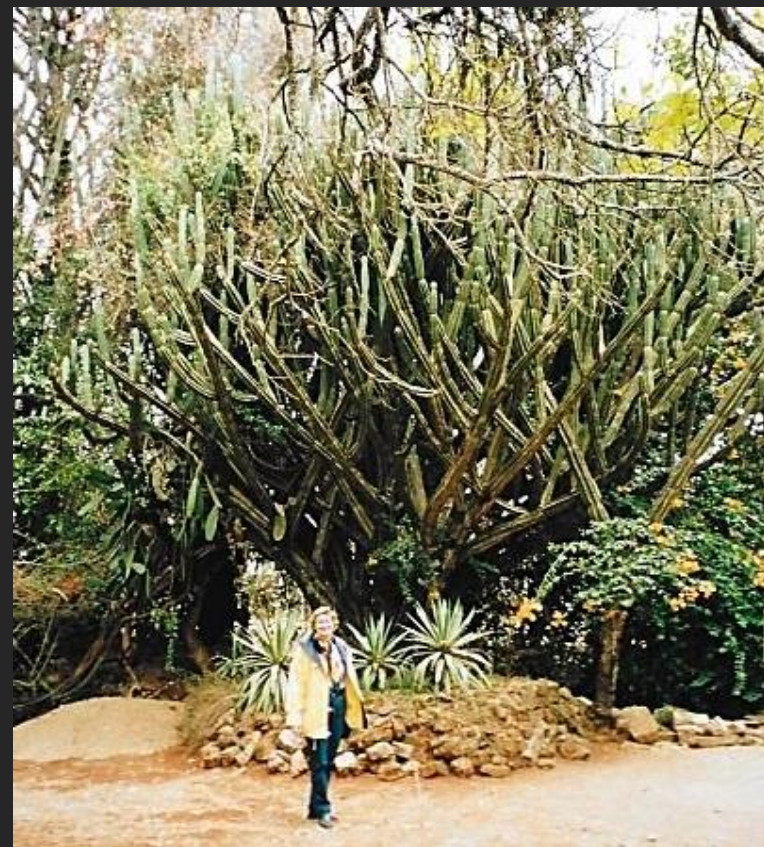

Först ett kort stopp i Nairobi, där man inte fick ut och gå själv. Hotellet var dock fint.

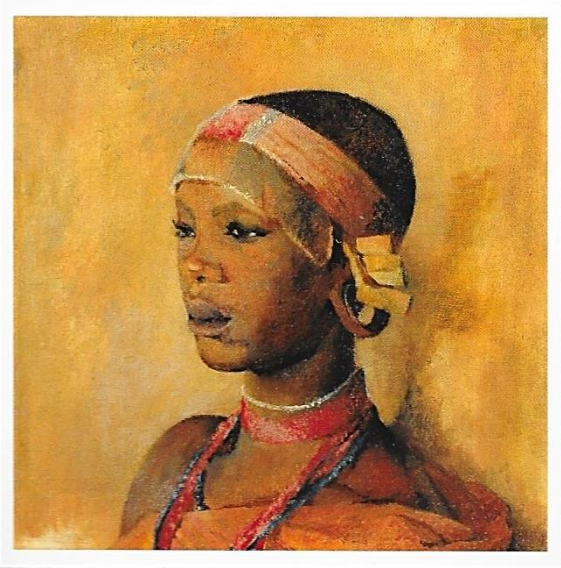
Så kom vi då
till Karin
Blixens hem,
som ju blev
världsberömt
när den här
filmen kom.

Detta är verkligen en rejäl
prydnadsväxt.

Karen Blixen

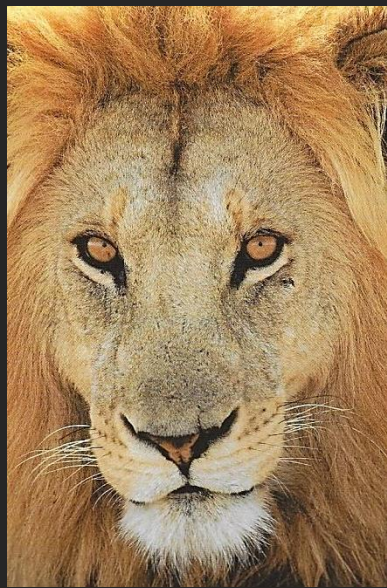

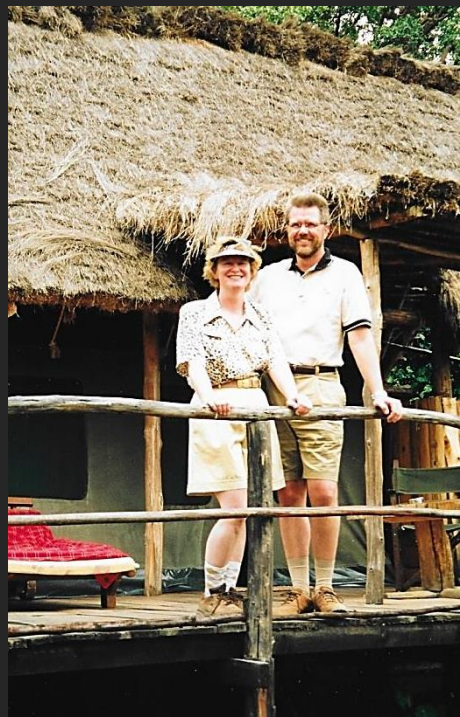
En Kikuyuflicka 1923, olja
av Karen Blixen

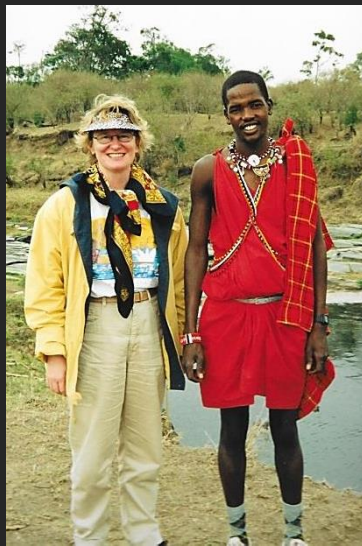

Så flög vi till Masai Mara för att åka på safari. Vi hade en egen guide med bil som körde runt oss.

Här står vi lite skakiga efter en riktigt skakig flygtur med litet plan. Till höger står Pia med vår egen guide, William

Babianträd
Längst till höger fanns ett inhägnat område med dass under bar himmel.

Här bodde vi i ett tält med extra tak för att skydda oss från regnen. Det är en helt annorlunda upplevelse att bo i tält jämfört med ett hus. Man hör allting mycket tydligt. Tex att klockgrodorna i floden bredvid alltid satte i gång på kvällen och att babianerna bodde i trädet bakom oss och de var inte heller tysta, särskilt inte när leoparden strök omkring.

Här står Pia medan
krokodilen lurar i
bakgrunden!

Här står vi framför restaurangen

Nu har vi vågat oss ut på en safari gående istället för med bilar. Det var verkligen en helt annan känsla, även om vi naturligtvis inte närmade oss farliga djur, med undantag för de afrikanska bufflarna som anses döda flest människor av alla Afrikas djur.

Här såg vi en krokodil modell större.

Flodhästar fanns de i massor

Idag åkte vi till just det ställe där alla djuren korsar floden. Det var på en ganska kort del av floden, kanske 100 m och de verkar inte troligt att krokodilerna skulle kunna göra någon större skada, även om de var många. Det var snarare brutna ben som var det största problemet när alla rusade på samma gång. Vi väntade länge, men inga djur vågade gå över.

Vattenbock, en ovanlig syn. Nedan ser vi Thomson-gaseller och en Eland

Hartebeest

Impalahannen lever ett tufft liv. Han har ett harem på upp till 100 honor.

Grants gazell

Gamar

Vi hade turen att få se
en gepard i full fart
med att äta upp en
Thomsongasell

Vårtsvin

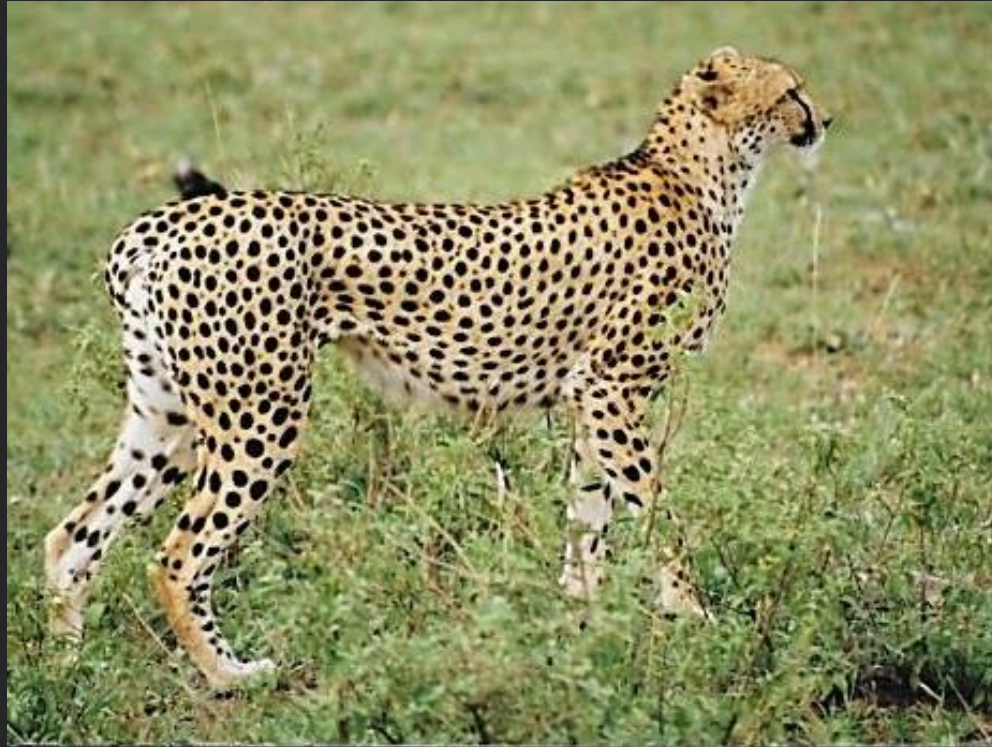

De bruna strutsarna är honor och de svarta hanar.

Maraboustork

Gepard

Och här har vi en
släkting till Herr Nilsson,
alltså en silkesapa

Babianerna fick man se upp med. De var helt orädda.

Detta var den vanligaste sysselsättningen på dagen

Som mest såg vi 18 lejon i en flock

Det här lejonet har just fått syn på att det går en hjord med kor förbi, och då slår jaktinstinkten till även om hjorden är vaktad av masaier.

Hyenorna var verkligen
väl kamouflerade.

Ibisstorkar och Maraboustorkar

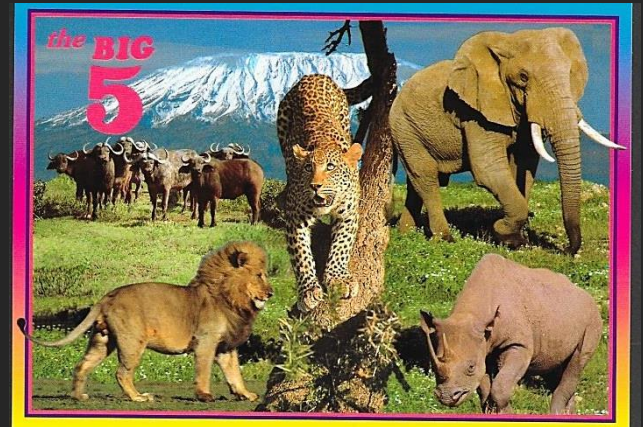

Vid min förra resa till Kenya såg jag aldrig noshörning, men nu fick vi se två stycken även om det regnade och var svårt att se. Nu saknas bara leopard för att nå big 5.

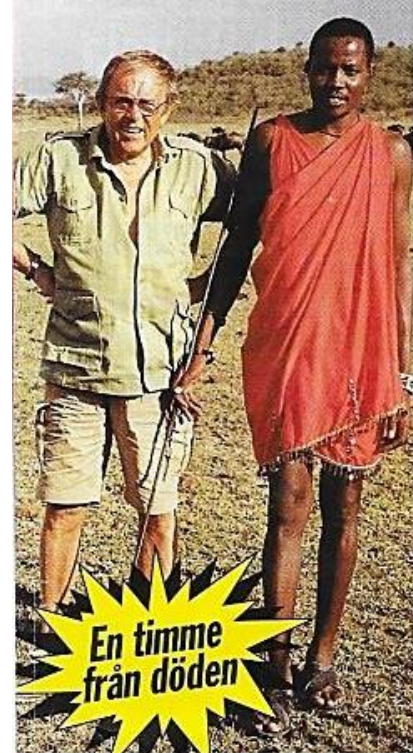
Leopard! Vi har Big 5!

Lejon

En timme
från döden

ARNE WEISE skriver själv om AFRIKA- ÄVENTYRET

Vad har detta med oss att göra? Jo, det visade sig att Arne Weise hade bott i samma tält som vi bodde i när han blev så sjuk, så gissa om vi var försiktiga med maten den här veckan. Läs texten på de följande sidorna.

ARNE WEISE KÄMPAR FÖR SITT LIV

Arne Weise, 70, ligger mycket svårt sjuk och isolerad på en infektionsklinik i Stockholm. Under resan i Kenya smittades han av en bakterie som sedan utvecklades i levern. Han kom under läkarevård i elfte timmen men faren för hans liv är inte över. Arnes närmaste är mycket oroliga för utgången.

● Arne Weise kom hem från sitt älskade Afrika i mitten av september efter en 14 dagar lång safariresa. Det var hans sjunde besök i Kenya, landet han älskar mer än något annat. För ett par veckor sedan började han känna sig dålig. Först skylldes han sitt illamående på de malarialäskor han varit tvungen att äta. Han fick mycket hög feber och en fruktansvärd huvudvärk och förstod till slut att han var tvungen att komma under sjukhusvård. Det var i absolut sista sekunden. Hade Arne kommit in bara en timme senare hade man inte kunnat rädda hans liv. Läkarna trodde först att Arne blivit smittad

av tyfoidfeber, en akut infektionssjukdom orsakad av bacillen Salmonella typhi. Smittämnet överförs via livsmedel och vatten, och sjukdomen utbryter cirka 14 dagar efter smittifallet.

Smittar inte via luft

Efter flera provtagningar trodde man sedan att han drabbats av salmonella eller paratyfus. Nu utesluter man även detta. Arne har troligen smittats av en vanlig tropisk tarmbakterie, och det enda man är säker på är att smittan inte är luftburen.

Ett tag såg det ut som om Arne var på bättringsvägen men så fick han nya feberattacker,

Arne Weise, 70, ligger mycket svårt sjuk och isolerad på en infektionsklinik i Stockholm. Under resan i Kenya smittades han av en bakterie som sedan utvecklades i levern. Han kom under läkarvård i elfte timmen men faran för hans liv är inte över. Arnes närmaste är mycket oroliga för utgången.

● Arne Weise kom hem från sitt älskade Afrika i mitten av september efter en 14 dagar lång safariresa. Det var hans sjunde besök i Kenya, landet han älskar mer än något annat.

För ett par veckor sedan började han känna sig dålig. Först skyllde han sitt illamående på de malariatabletter han varit tvungen att äta.

Han fick mycket hög feber och en fruktansvärd huvudvärk och förstod till slut att han var tvungen att komma under sjukhusvård. Det var i absolut sista sekunden. Hade Arne kommit in bara en timme senare hade man inte kunnat rädda hans liv.

Läkarna trodde först att Arne blivit smittad

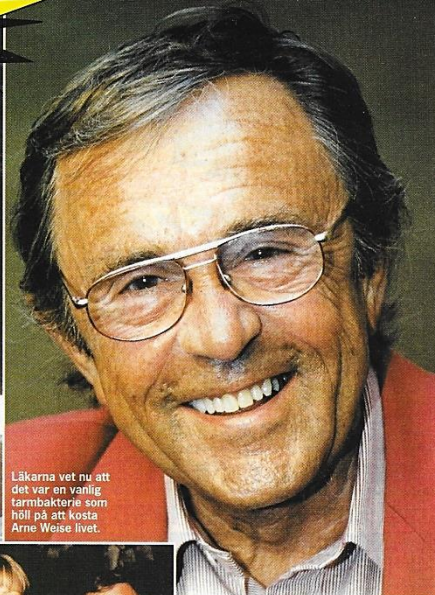
av tyfoidfeber, en akut infektionssjukdom orsakad av bacillen *Salmonella typhi*. Smittämnet överförs via livsmedel och vatten, och sjukdomen utbryter cirka 14 dagar efter smittillfället.

Smittar inte via luften

Efter flera provtagningar trodde man sedan att han drabbats av salmonella eller paratyfus. Nu utesluter man även detta. Arne har troligen smittats av en vanlig tropisk tarmbakterie, och det enda man är säker på är att smittan inte är luftburen.

Ett tag såg det ut som om Arne var på bättringsvägen men så fick han nya feberattacker,

En timme från döden

Läkarna vet nu att det var en vanlig tarmbakterie som höll på att kosta Arne Weise livet.

Redan första dagen på safari-resan i Kenya blev Arne Weise sjuk. Men det var först när han kom hem till Sverige som han blev riktigt dålig. Han kom till sjukhuset i alla sista stund. En timme senare hade läkarna inte kunnat rädda hans liv.

Agneta Brandlert är väldigt orolig för sin exmake.

långt över 40 grader. Han ligger fortfarande isolerad, men i helgen fick hans barn besöka honom eftersom man nu konstaterat att smittan inte är luftburn.

– Vi är mycket oroliga och kan bara hoppas att han orkar kämpa sig igenom det här, säger hans dotter Madeleine Weise till SE&HÖR.
– Pappa måste ha fullständig lugn och ro för att få krafterna tillbaka. Mest östakt är att vi inte vet vilken smitta han drabbats av.

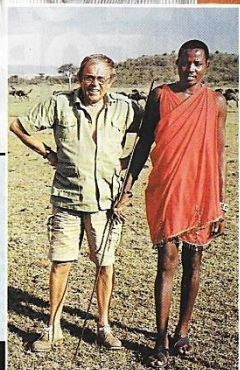
Familjen chockad och orolig
Arne är mycket medtagen, och när detta skrivs fruktar man fortfarande för hans liv.

– Han är ju ingen ungdom längre och har varit storörkare i hela sitt liv. Han har fyllt 70 år men är seg som en ox och envis som synden, så vi hoppas verkligen att han ska hålla ut.

– Självklart är vi i familjen chockade och oroliga, säger Arnes exfru Agneta Brandlert.
Arnes närmaste har varit oroliga för att även de ska insjukna i den mystiska sjukdomen.
– Men det verkar uteslutet nu i alla fall och skönt är väl det, säger Agneta Brandlert.

Av Titti Jahn
Foto: Hans-Ove Larsson, Roger Tillberg, Jonas Hesselman

Forts på nästa sida

Här någonstans på den fantastiska safarin i Kenya smittades Arne Weise av den sjukdom som nu hotar hans liv.

BARA I SE&HÖR!

Arne Weise skriver om resan som var nära att kosta honom livet:

JAG SÅG RAKT IN I LEOPARDENS ÖGON...

Arne Weises sjunde resa till Afrika i september var som mycket populär reseledare åt vinnarna i SE&HÖRS safaritävling. Men det blev en resa som höll på att kosta honom livet. Här berättar han själv några spännande resminnen. Arne skrev ner dem bara dagar innan han svårt sjuk fick föras till sjukhus.

● Hon trycker i det torra gräset. De gula ögonen fixerar flocken av zebroor och gnuer på andra sidan ravinen, där vatten lockar i dallrande solvärme.
Betesdjuren dricker av de sparsamma dropparna och tar sig tillbaka uppför branten – på den relativt säkra sidan av ravinen. Alla utom ett, en muskulös gnu med sitt egendomliga, skäggprydda huvud.
Då går lejoninnan till attack. Hon slår lytet och begravar tänderna i halsen. Efter några minuter släpar hon kroppen rakt mot vår bil. Flämmande sjunker hon ner i skuggan av några buskar och river upp gnus näringsrika mage.
Det är bättre än på tv.
Jag kastar en blick på Birgitta och Kristina som andlös följt dramat. Detta hade jag aldrig vågat utlova när jag berättade att de hade vunnit SE&HÖRS safaritävling.

Väcks av ett vrål
Birgitta Lundström, banktjänsteman från Umeå och Kristina Chantillon-Winberg, sjuksköterska från Hägersten, är bland dryga tusentals tittande de som skrivit varsin mest fyndiga slogan om äventyr med Weise i Kenya.

Mörka Birgitta och blonda Kristina visade sig vara varma, spontana, nyfikna reskamrater som till max uppskattade savannens elefanter, bufflar, geparder, antiloper, leoparder, spotkibbor, sekreteter, fåglar och – lejon. Välglödda lejon med ett överflöd av byte bland tiotusentals djur på vandring från Massai Mara till Serengeti i Tanzania, med hopp om bete och vatten.
Mitt tält lag lite avseendes under trädet där babianerna hade sin sovplats. En spjånklar natt väcks jag av avgrundsbrall, följt av dova mullrande långt ner i en hals. Ljuden upprepas ideligen. Kommer närmare. När jag drar upp täpptoppningen blixlar en aning mörkt mina ögon leopardens.

Hör en duns
Där står den i karbidampens sken och svänger förväntansfullt på sin långa svans. Aldrig förr har väl djurens konung raskare dragit i ett biotält. Aldrig förr har väl en tältduk förfallit honom tunnare.
Då hörs en duns och ett skri i dödsängest – från babianen som fallit ner från sovträdet. Leoparden överger seg tv-producent för färska mat. Det är jag tacksam för.

Birgitta Lundström från Umeå och Kristina Chantillon-Winberg från Hägersten vann SE&HÖRS safaritävling. Här träffar de en masaikrigare i Kenya.

Men nästan lika tacksamt var förstått att i gryningen, när skymra i öster färgades röda, när doften av nybryggt kaffe kistade i våra näsborrar – liksom berättade för Birgitta och Kristina om mitt privata äventyr i natten.

Av Arne Weise
Foto: Hans-Ove Larsson

Arne Weises sjunde resa till Afrika i september var som mycket populär reseledare åt vinnarna i SE&HÖRs safaritävling. Men det blev en resa som höll på att kosta honom livet. Här berättar han själv några spännande resminnen. Arne skrev ner dem bara dagar innan han svårt sjuk fick föras till sjukhus.

● Hon trycker i det torra gräset. De gula ögonen fixerar flocken av zebbor och gnuer på andra sidan ravinen, där vatten lockar i dallrande solvärme.

Betesdjuren dricker av de sparsamma dropparna och tar sig tillbaka inför branten – på den rela-

mer närmare. När jag drar upp tältöppningens blixtlås en aning möter mina ögon leopardens.

Hör en duns

Där står den i karbidlampans sken och svänger förväntansfullt på sin långa svans. Aldrig förr har väl djurens konung raskare dragit i ett blixtlås. Aldrig förr har väl en tältduk förefallit honom tunnare.

Då hörs en duns och ett skri i dödsångest – från babianen som fallit ner från sovträdet. Leoparden överger seg tv-producent för fårs-kare vara. Det är jag tacksam för.

tivt säkra sidan av ravinen. Alla utom ett, en muskulös gnu med sitt egendomliga, skäggpriydda huvud.

Då går lejoninnan till attack. Hon slår bytet och begraver tänderna i halsen. Efter några minuter släpar hon kroppen rakt mot vår bil. Flämtande sjunker hon ner i

Birgitta Lundström från Umeå och Kristina Chantillon-Winbergh från Hägersten vann SE&HÖRs safaritävling. Här träffar de en masaikrigare i Kenya.

Men nästan lika tacksamt var förstås att i gryningen, när skyarna i öster färgades röda, när doften av nybryggt kaffe kittlade i våra näsborrar – få berätta för Birgitta och Kristina om mitt privata äventyr i natten.

**Av Arne Weise
Foto: Hans-Ove Larsson**

skuggan av några buskar och river upp gnuns näringsrika mage.

Det är bättre än på tv.

Jag kastar en blick på Birgitta och Kristina som andlöst följt dramat. Detta hade jag aldrig vågat utlova när jag berättade att de hade vunnit SE&HÖRs safaritävling.

Väcks av ett vrål

Birgitta Lundström, banktjänsteman från Umeå och Kristina Chantillon-Winbergh, sjuksköterska från Hägersten, är bland dryga tusentalet tävlande de som skrivit varsin mest fyndiga slogan om äventyr med Weise i Kenya.

Mörka Birgitta och blonda Kristina visade sig vara varma, spontana, nyfikna reskamrater som till max uppskattade savannens elefanter, bufflar, geparder, antiloper, leoparder, spottkobror, sekreterarfåglar och – lejon. Vålgödda lejon med ett överflöd av byte bland tiotusentals djur på vandring från Massai Mara till Serengeti i Tanzania, med hopp om bete och vatten.

Mitt tält låg lite avsides under trädet där babianerna hade sin sovplats. En stjärnklar natt väcks jag av avgrundsvrål, följt av dova mullrande långt ner i en hals. Ljuden upprepas ideligen. Kom-

Vi läste om det här innan vi åkte ner, men det var först när vi insåg att vårt tält också låg avsides nära ett babianträd och en flod och när vi följande morgon frågade om Arne Weiss bött i vårt tält nyligen blev svaret ja!

Nu ser vi riktigt hemmastadda ut

Och här står Anders och tittar på startbanan och funderar på om man ska våga flyga igen.

Tillbaka till Nairobi och sedan med större plan till Mombasa vid Indiska oceanen, då vi såg Kilimanjaro med sina modiga 5892 m ö h.

Vi blev lite förvånade när vi upptäckte att det var fullt med masajer även i Mombasa, men det handlade om dansuppvisningar. Bland masajer är det bara männen som dansar och det finaste man kan göra är att hoppa högt som synes.

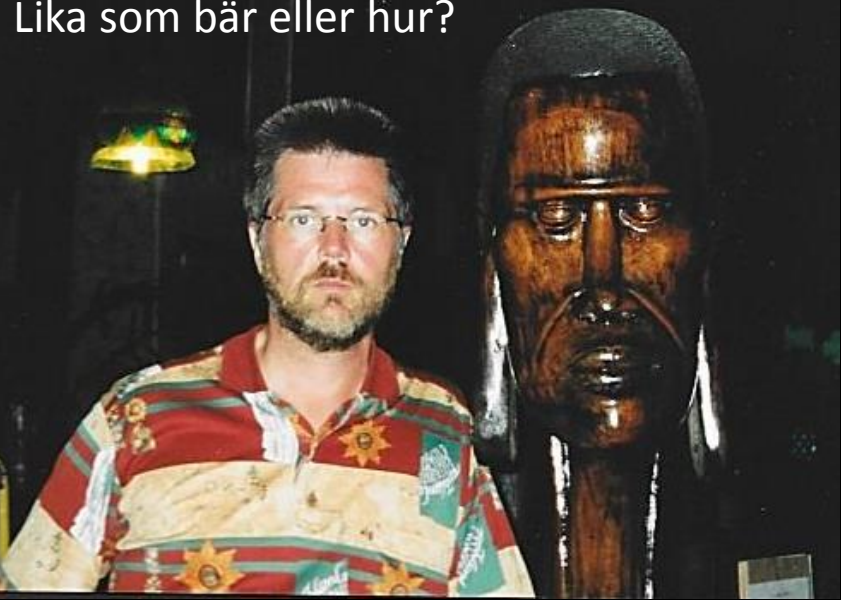
Här var det varmt så att det räckte och gott om trevliga försäljare. Dessutom fanns det ett korallrev som vi åkte och tittade på.

Lika som bär eller hur?

Restaurangen var förstklassig

Utsikt från vårt hotellrum

Det här köpte vi bl a i Mombasa

Notera att noshörningen som är gjord i malakit ser underlig ut och det lär bero på att det är kineser som gjort den och de har aldrig sett en noshörning!

Jambo Kenya!